

Stift. Hvis ikke, maa der vedtages en ny Lov.

Til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger. Jeg savnede i høj Grad Logik i det ærede Medlems Udtalelser, men det ærede Medlem har jo for Skik at forme sine Taler som Causerier og ikke just som stærkt logisk underbyggede Foredrag. Det ærede Medlem sagde, at dette Lovforslag var det samme som Venstres. Men Venstres Lovforslag stemte det ærede Medlem for, og dette Lovforslag stemmer han imod. Naa, det forklarer det ærede Medlem ved, at Opinionen nu er blevet en anden, og det ærede Medlem vil gerne rette sig efter Opinionen og stemmer altsaa nu imod det, han sidst stemte for. Det ærede Medlem siger altsaa, at dette Lovforslag er det samme som Venstres — ja, til at begynde med siger han endog, at det er nøjagtigt det samme —, men lidt efter opdager det ærede Medlem dog, at der er en lille Forskel mellem dem, og til sidst ender det sandelig med, at det ærede Medlem siger, at det er langt mindre acceptabelt end Venstres. Jeg øjner ikke Logikken i dette.

Moltesen: Det er egentlig Synd at berøve den højtærede Minister den Glæde, han har ved at vise Forskellen mellem dette Lovforslag og det Forslag, Venstre forrige Gang stillede. Men naar den højtærede Minister siger, at det ikke er rigtigt, at dette Lovforslag efter sit Væsen og Indhold er det samme som hint, og bemærker, at Forskellen ligger deri, at Venstre med sit Lovforslag vilde en blivende Ordning, en Ordning for Tid og Evighed, saa er det mig aldeles ufatteligt, at den højtærede Minister kan sige dette, da vi dog har de skarpe og kraftige Udtalelser baade i Betænkningen og af Ordførerne for Venstre saavel i Folketing som i Landsting om, at hele Forudsætningen for vor Stilling den Gang netop var det foreløbige, at vi vilde henskyde det principielle, den blivende Ordning, til en kommende Rigsdag. Det forekommer mig, at det i Virkeligheden er uklogt af den højtærede Kirkeminister, naar han vil have dette Lovforslag gennemført, at prøve paa at yppe Kiv i den Anledning. Jeg synes, han kunde sige som saa: Tid og Omstændigheder har gjort, at jeg maa tage denne Ordning, som ikke er den bedste, men som dog er brugelig — det er jo det, den højtærede Minister har gjort —, og saa lade al Polemik fare.

Schovelin: Jeg indrømmer, at den højtærede Kirkeminister har en vanskelig Stilling, og at der derfor er en nærliggende Fristelse for ham til stadig, om jeg saa maa sige, at ville føre Krigen over i Fjendens Land. Men jeg kan ikke begribe den rent positive Side af Sagen, hvorfor den højtærede Minister endelig vil gøre Forskellen mellem det, han foreslaar, og det, som Venstre i sin Tid foreslog, til en Væsenforskel. Vilde det ikke klæde ham meget bedre, at han kom med et: Pater peccavi? Det vilde være en for en virkelig Kristen, for en Præst, i alle Maader sømmeligere Holdning end at søge med alle mulige dialektiske Kunster at gøre gældende, at der er en afgørende Forskel. Den højtærede Minister kan dog ikke for Alvor tro, at han kan faa Folk bildt ind, at Venstre for Tid og Evighed vilde lade Vaalse Sognemenighed staa ganske udenfor Folkekirken. Hvor i al Verden kan den højtærede Minister tro, at noget Menneske virkelig skulde fatte Lid til en saadan Fremstilling? Nej, det var Arboe Rasmussen, man tog Sigte paa. Men Arboe Rasmussen-Sagen var, som jeg før bemærkede, nu kommet indenfor den lokale Begrænsning, som hedder Vaalse, og selv om Vaalse Sogns Beboere eller en Del af dem nu havde faaet den Flyvegrille at ville absolut have Arboe Rasmussen til Præst, var man selvfølgelig ganske klar over, at den Tid vilde nok komme, da de blev kede af det. Det lader sig derfor paa ingen som helst mulig Maade hævde, at der er en Væsenforskel til Stede mellem Venstres Forslag og det foreliggende Lovforslag.

Naar den højtærede Minister dernæst savnede Logik i mine Bemærkninger, turde dette maaske ligge i, at der vel er et vist dialektisk Træk i den højtærede Ministers aandelige Fysiognomi, men saadan egentlig Sans for Logik besidder den højtærede Minister ikke, det jeg har mærket til, og naar man ikke har Sans for Logik, er det meget vanskeligt at finde Logik i andres Udviklinger. Men jeg maa maaske, for at der ikke skal opstaa nogen som helst Fabel om, at jeg nu skulde staa paa et andet Standpunkt end tidligere, med den højtærede Formands Tilladelse oplæse de Linier af den i sin Tid afgivne Udvalgsbetænkning, hvori jeg formulerede mit Standpunkt. Der staar der: „Et Medlem, Schovelin, deler ganske de ovenstaaende Medlemmers“ — det er Venstres — „Hovedbetragtning, at indgribende Ændringer i Folkekirkens Forhold helst bør